

(г. Калуга, 22–23 сент. 2016 г.). Калуга : КГУ им. К. Э. Циолковского, 2016. С. 37–46.

Chepeljak Karina Vladimirovna,
Master's Degree Student,
Dnipropetrovsk State University
of Internal Affairs

Supervisor:

Pletenets Viktor,
candidate of law, associate
professor,
Assistant Professor Criminalistics
and Premedical training
Department Dnipropetrovsk State
University of Internal Affairs

PREPARATION FOR THE QUESTIONING OF A MINOR AS A CONDITION FOR ITS EFFECTIVE CONDUCT

The efficiency of the interrogation is due in large part to the quality of the preparation of the interrogation. The complexity and uniqueness of the investigative (search) action requires a corresponding willingness on the part of the investigator to deal with the specific situation in a timely manner, Correctly define directions and ask questions, using appropriate tactics, forecasting possible results.

The interrogation of minors is endowed with its own specificity, which is determined by age characteristics as well as by its own psychology. It is for this reason that special tactics are being developed by the forensic science, subject to additional procedural guarantees.

It is generally accepted opinion among scholars that there is a need for proper preparation for investigative (search) actions, including interrogation. As L. E. Orban-Lembrick points out, it is precisely the preparatory work of the investigator that determines the success of the interrogation, the most important of which are: the establishment of an information base for the interrogation (thorough examination of criminal proceedings, examination of the person being interrogated, preparation of the necessary evidence, consultation with specialist experts; preparation of the interrogation plan (formation of the purpose of the interrogation and of the set of questions, Determination of appropriate methods of psychological interaction with the person being interrogated, examination of possible methods of psychological influence on the person being interrogated, determination of the place of application of methods of psychological influence on the person being interrogated, determination of the time of interrogation)) [1, 275].

With regard to the planning of the interrogation of minors, attention is drawn to the procedural status of the person being interrogated. The conditions, place, time, tactical arrangements and environment for such questioning will vary considerably.

In this regard, N. I. Porubov notes that it is desirable to interrogate minors in conditions as close as possible to their daily lives, since in the working room of the investigator the interrogators lose courage, confidence, sometimes show fear [2, 189].

It should be noted that the investigator, when planning the interrogation of a minor, must determine the time at which the biorhythms of the minor being interrogated must be taken into account. This will help to maximize the availability of reliable information. It is advisable to question a juvenile suspect without delay. This is due to the fact that the minor will not, under the influence of the persons concerned in the relevant criminal proceedings, have time to distort the actual picture of the commission of the criminal offence.

The state of emotional agitation of the person being interrogated is an acceptable moment to begin the interrogation. In the immediate aftermath of the wrongful act, the perpetrators often experience and fail to develop a sufficiently convincing *защиту* [3, 37].

As a result, the verbal and sign languages will be clearly marked for reading by the investigator. The possibility of detecting signs, as noted by V. M. Pletenets, provides for the possibility of law enforcement officers to detect these manifestations. That is, the ability to see, not just to look and the correct interpretation of signs is realized by the authorized person during the investigation of criminal offences [4, 33]. When planning the interrogation of a juvenile suspect, it is necessary to ensure that the person under interrogation understands that he or she must give only truthful testimony.

It may be concluded from the above that proper preparation is necessary for the quality of the interrogation. This will ensure that the maximum amount of information is obtained with minimum time, effort and resources. As a result, the efficiency of the investigation would be improved.

References:

1. Orban-Lembrik L. E. (2007). *Juridichna psihologija: navchal'nij posibnik* / L. E. Orban-Lembrik, V. V. Koshhinec'. Chernivci : Knigi NNI/ . [in Ukrainian].

2. Porubov N. I. (2013). *Dopros: processual'nye i kriminalisticheskie aspekty : monografija* / N. I. Porubov, A. N. Porubov. – M. : Jurlitinform. [in Russian]

3. Lukashevich V. G. (1989). *Taktika obshhenija sledovatelja s uchastnikami otdel'nyh sledstvennyh dejstvij : uchebnoe posobie* / V. G. Lukashevich. – Kiev : NIiRIO KVSh MVD SSSR im. F. Je. Dzerzhinskogo. . [in Ukrainian].

4. Pletenec' V. M. (2020). Mozhlivosti vikoristannja semiotiki u vijavlenni ta podolanni projaviv protidii dosudovomu rozsliduvannju. East european scientific journal (Shhschodnioeuropejskie Czasopismo Naukoshhe), 2020. № 9(61). 32-35. [in Ukrainian].

Черкас Катерина Шалвівна,
курсант 4-го курсу факультету
підготовки фахівців для підрозділів
стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Єфімов Микола Миколайович,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри криміналістики та
домедичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Допит є найбільш розповсюдженою слідчою (розшуковою) дією при розслідуванні більшості кримінальних правопорушень. В той же час, тактика його проведення є досить складною як в розрізі підготовчих дій, так і безпосереднього застосування тактичних прийомів.

Основним завданням допиту – є забезпечення повноти та достовірності одержаної інформації, оскільки допитуваний, навіть у випадках, коли прагне до викладу правдивої інформації, не завжди може одразу згадати деякі обставини, не завжди знає, які саме факти і деталі цікавлять слідчого та може помилятися. Ще складніша ситуація виникає тоді, коли допитуваний дає неправдиві показання, замовчує про окремі обставини, відмовляється від показань, прагне будь-якими методами перешкодити слідчому у встановленні істини у кримінальному провадженні [3, с. 236].

Стосовно підготовчого етапу, слід зазначити, що важливим є момент планування досліджуваної процесуальної дії. Зокрема, окремі науковці вказують, що планування підготовки до проведення допиту включає в себе три основних елементи:

а) організаційний – забезпечення раціонального проведення допиту (коли і де доцільно провести його з позиції раціонального використання бюджету часу і можливостей слідчого, яких учасників, технічні засоби залучити);